

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА
СПРЕЧАВАЊЕ КОРУПЦИЈЕ
Број: 014-020-00-0163/23-11
Датум: 02.09.2025. године
Царице Милице 1
Београд

На основу одредаба чл. 6. и 9. Закона о спречавању корупције ("Службени гласник РС", бр. 35/19, 88/19, 11/21 - аутентично тумачење, 94/21 и 14/22), у поступку за одлучивање о постојању повреде Закона о спречавању корупције против Милана Мицића из Новог Сада, [REDACTED] дана 02.09.2025. године директор Агенције за спречавање корупције доноси:

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Милан Мицић, поступио супротно одредби чл. 48. ст. 2. Закона о спречавању корупције, на тај начин што је током вршења јавне функције в.д. помоћника покрајинског секретара за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама у Покрајинском секретаријату за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама, која захтева стални рад, у периоду од 15.11.2021. године до 09.10.2024. године истовремено обављао дужност председника Управног одбора „Задужбине Богдана Дунђерског“ Нови Сад, и у периоду од 07.03.2023. године до 09.10.2024. године истовремено обављао дужности председника Управног одбора „Задужбине Милоша Димитријевића и жене му Марије Гавански“ Нови Сад и члана Управног одбора „Задужбине Марије Трандафил“ из Новог Сада, и „Задужбине Велимира и сина му Душана Бугарског“ Нови Сад,

па му се, на основу одредбе чл. 82. ст. 1. Закона о спречавању корупције, изриче

МЕРА ОПОМЕНЕ

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Милан Мицић да се убудуће у свему придржава Закона о спречавању корупције.

Образложење

Против Милана Мицића, ранијег в.д. помоћника покрајинског секретара за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама у Покрајинском секретаријату за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама (у даљем

тексту: в.д. помоћника покрајинског секретара у Покрајинском секретаријату), који положај се сматра јавном функцијом у смислу чл. 2. Закона о спречавању корупције (у даљем тексту: Закон), покренут је, по службеној дужности, поступак за одлучивање о постојању повреде одредбе чл. 48. ст. 2. Закона због тога што је уз наведену јавну функцију, коју је вршио на сталном раду, истовремено обављао дужности председника Управног одбора „Задужбине Богдана Дунђерског“ Нови Сад, и „Задужбине Милоша Димитријевића и жене му Марије Гавански“ Нови Сад и члана Управног одбора „Задужбине Марије Трандафил“ из Новог Сада, и „Задужбине Велимира и сина му Душана Бугарског“ Нови Сад.

Изјашњавајући се на обавештење о покретању поступка, именовани је навео да се наведене задужбине налазе под управом Матице српске у поступку реституције, и да се у складу са одредбама статута наведених задужбина чланови управног одбора именују из реда истакнутих чланова Матице српске. Истакао је да се чланство у овим управним одборима обавља без накнаде, да ниједна задужбина нема промета на рачуну, а да на имовини коју потражују у поступку реституције немају право коришћења. Нагласио је да је Управни одбор „Задужбине Богдана Дунђерског“ у спорном периоду одржао два састанка, док се управни одбори осталих задужбина нису ни састајали, из чега следи да задужбине имају активни статус, али нису активне, будући да им је имовина национализована након Другог светског рата, и да се води поступак за повраћај. Истакао је да како се ради о правним лицима чијом се имовином управља ради постизања опште корисног циља, а не личног интереса, да наведене задужбине не управљају својом имовином, јер се иста налази у поступку реституције, да задужбине нису активне, као и да не прима накнаду за обављање дужности у овим задужбинама, сматра да није било основа за прибављање личне користи, већ чланство у управним одборима задужбина представља част.

Увидом у решења Покрајинске владе бр. 02-340/2016 од 25.11.2026. године и бр. 002788466 2024 09413 000 000 060 070 04 037 од 09.10.2024. године утврђено је да је Милан Мицић у периоду од 25.11.2016. године до 09.10.2024. године вршио јавну функцију в.д. помоћника покрајинског секретара у Покрајинском секретаријату.

Увидом у Регистар Извештаја о имовини и приходима, који води Агенција, утврђено је да је Милан Мицић јавну функцију в.д. помоћника покрајинског секретара у Покрајинском секретаријату вршио на сталном раду.

Увидом у одредбу чл. 1. ст. 1. Статута „Задужбине Богдана Дунђерског“ Нови Сад бр. 15 431 од 19.04.2022. године утврђено је да је задужбину основао Богдан Дунђерски.

Увидом у одредбу чл. 1. ст. 1. Статута „Задужбине Милоша Димитријевића и жене му Марије Гавански“ Нови Сад бр. 15 440 од 18.04.2023. године утврђено је да су задужбину основали Милош Димитријевић и Марија Гавански из Новог Сада.

Увидом у одредбу чл. 1. ст. 1. Статута „Задужбине Марије Трандафил“ из Новог Сада бр. 15 438 од 18.04.2023. године утврђено је да је задужбину основала Марија Трандафил из Новог Сада.

Увидом у одредбу чл. 1. ст. 1. Статута „Задужбине Велимира и сина му Душана Бугарског“ Нови Сад бр. 15 439 од 18.04.2023. године утврђено је да је задужбину основао Душан Бугарски.

Увидом у податке из Регистра задужбина и фондација, који води Агенција за привредне регистре, утврђено је да је Милан Мицић решењима тог регистра бр. БЗФ 508/2021 од 15.11.2021. године и бр. БЗФ 88/2023 од 07.03.2023. године уписан као председник Управног одбора „Задужбине Богдана Дунђерског“ Нови Сад, односно „Задужбине Милоша Димитријевића и жене му Марије Гавански“ Нови Сад, и да наведене задужбине имају активан статус у том регистру.

Такође, увидом у податке из наведеног регистра, који води Агенција за привредне регистре, утврђено је да именовани решењима тог регистра бр. БЗФ 90/2023 и БЗФ 92/2023 оба од 07.03.2023. године уписан као члан Управног одбора „Задужбине Марије Трандафил“ из Новог Сада, односно „Задужбине Велимира и сина му Душана Бугарског“ Нови Сад, и да наведене задужбине имају активан статус у том регистру.

Одредбом чл. 48. ст. 2. Закона прописано је да јавни функционер чија јавна функција захтева заснивање радног односа, рад са пуним радним временом или стални рад у органу јавне власти, за време вршења јавне функције, не може бити заступник или члан органа правног лица у приватној својини, нити вршити управљачка права.

Имајући у виду да је именовани уз јавну функцију в.д. помоћника покрајинског секретара у Покрајинском секретаријату, коју јавну функцију је вршио на сталном раду, у периоду од 15.11.2021. године до 09.10.2024. године истовремено обављао дужност председника Управног одбора „Задужбине Богдана Дунђерског“ Нови Сад, и у периоду од 07.03.2023. године до 09.10.2024. године истовремено обављао дужности председника Управног одбора „Задужбине Милоша Димитријевића и жене му Марије Гавански“ Нови Сад и члана Управног одбора „Задужбине Марије Трандафил“ из Новог Сада и „Задужбине Велимира и сина му Душана Бугарског“ Нови Сад, на тај начин је поступио супротно забрани прописаној одредбом чл. 48. ст. 2. Закона.

Без утицаја су наводи именованог да је дужност председника, односно члана управног одбора у овим задужбинама обављао без накнаде, да задужбине немају промета на рачуну, и да је имовина коју потражују у поступку реституције. Ово из разлога што предмет поступка није било одлучивање о томе да ли задужбине активно обављају своју делатност и да ли располажу са имовином, већ поступање јавног функционера супротно одредбама Закона, а што је несумњиво утврђено током поступка, да је именовани обављао наведене дужности у наведеним задужбинама, које су правна лица у приватној својини, и на тај начин је именовани поступао супротно одредби чл. 48. ст. 2. Закона.

Такође, нису од утицаја наводи именованог да је основна делатност задужбина остварење опште корисног циља, а не стицање личне користи, и да се наведене дужности обављају без накнаде, јер је именовани као јавни функционер био дужан да поступа сагласно одредбама Закона, без обзира на то да ли јавну функцију врши са или без новчане накнаде.

Приликом одлучивања о врсти мере коју треба изрећи у конкретном случају, узета је у обзир чињеница да је Милан Мицић у току поступка одлучивања о постојању повреде Закона престао са вршењем јавне функције в.д. помоћника покрајинског секретара у Покрајинском секретаријату, због чега је оцењено да је именовани лакше повредио Закон, па му је изречена мера опомене, као мера којом се, по оцени Агенције, у овом случају испуњава сврха Закона, и којом се може превентивно деловати на јавног функционера да се убудуће придржава одредаба Закона.

На основу наведеног, одлучено је као у диспозитиву овог решења применом одредаба чл. 83. ст. 1. Закона и чл. 136. ст. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16, 95/18-аутентично тумачење 2/23-одлука УС), у вези са чл. 7. Закона.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Већу Агенције, у року од 15 дана од дана пријема овог решења. Жалба се предаје Агенцији непосредно или поштом.

 ДИРЕКТОР
Дејан Дамњановић

